

за честътà А́лекса́ндра, и Бóгъ ще ми помóгне. Прóчее влéзналъ вътре въорожéнъ, и видéлъ пречéдни нéциа. Отишлъ при него като лицà оúжасни, и го посрéчиали. Тóй се молилъ на Самодéржа Бóга, и безъ стráхъ се разходдáлъ изъ вътре. Позналъ Крбна, Диа, Ерми, който были Бóгове єллински вързани съ ѕкóвъ. А́лекса́ндръ ги попыталъ за мнóгото дрѓи вързаны, и рéкли: каквýса тíа вързаните: Отвéциа́лъ ёдинъ вързанъ цárъ и рéкли: цárъ А́лекса́ндре сýките тíа ѹто то глéдашъ, и тíи са били царéта, и господáри на сýката землѧ, както ты днéсь: Но заради гордостътà ўмъ, и безмéрното въздѣянїе, гдéто ставали рáвни съ Бóга, разгнéвилъ ўмъ се, и ги прjтилъ тóка въ тáл пециера, да се мýчатъ заедно съ душата, за да ги фýрли въ Тáргара да се мýчатъ въчно. А́лекса́ндръ пакъ го попыталъ, каквýса тíа человéческите лица; а тóй Отвéциа́лъ: Тíа са немилостýвите царéта, ѹто са правили мнóго злины, и вървали въ тíа, гдéто са вързани съ ѕкóвите, и ги ўмали за Бóгове когато живéали. А́лекса́ндръ пакъ мъ рéкли: Человéче, чйни ми се защо неиди самъ те видéлъ: Тóй Отвéциа́лъ, и рéкли: ако си ходíлъ при дíките человéцы, видéлъ си лицето ми ѹписано на кéлата. А́лекса́ндръ рéкли: какво ти є ўмето; той рéкли: Азъ самъ цárъ Сосбнъхъ, гдeто ёдно времè ѕладáхъ сýките съкътъ. Отъ въздѣянїето си Отидохъ на крайката на землата, и като ўскахъ